

min Paastand, og han har idag gjentaget dem. Han har som Indvending mod den Opfordring, der blev stillet til ham om Oprettelsen af en almindelig Examenscommission, sagt, at dette kunde han ikke indlade sig paa af to Grunde. Den første Grund var den, at man derved vilde gjøre et Indgreb i Statsseminariernes frie Læreplan og Virksomhed. Men seer da den høitærede Minister ikke, at dette kan siges med samme Ret om de private Seminarier? Saa er den Forbring til Eleverne fra de private Seminarier, at de skulle møde for Examenscommissionen, ogsaa et Indgreb i dens Læreplan og Virksomhed, det kan paa ingen Maade være noget større Indgreb i Statsseminariernes Ret. Altsaa maa den ærede Minister indrømme, at der er en Ulighed tilstede paa dette Punkt. Den anden Grund, som den høitærede Minister anførte, var den, at naar de unge Menneſter fra Statsseminarierne kom her ind til Kjøbenhavn, vilde de under nogle Dages Ophold her være udsatte for saamegen Afspredelse, Rivet i Hovedstaden vilte i den Grad afdrage deres Opmærksomhed fra Examen, at de ikke vilde være godt stilkede dertil, og der vilde komme et mindre heldigt Udfald ud af den Examen, som de da underkastede sig. Men stiller man ikke den samme Forbring til alle andre unge Menneſter, der underkaste sig Examen for Commissionen? (En Stemme: Nei). Det ærede Medlem siger Nei; Examen afholdes ikke hvert Aar i Kjøbenhavn, deri har det ærede Medlem Ret, men den afholdes dog her i enkelte Aar; man fordrer altsaa dog, at de unge Menneſter skulle komme herind, og hvis den ærede Ministers Indvending mod en almindelig Examenscommission er berettiget for Statsseminariernes Vedkommende, har han derved indrømmet, at der ogsaa paa dette Punkt er en Ulighed tilstede. Men der er mange flere end disse Uligheder. Statsseminarierne have blandt Andet det Fortrin, at de kunne dele deres Examen i 2 Dele, saaledes at man tager den ene Deel af Examen det ene Aar og den anden Deel det andet Aar, og naar man fastholder, hvad jeg fastholder, at Examen væsentligt er et Hukommelsesværk, vil Enhver kunne indsee, hvilken umaadelig Fordeel det er at kunne tage den ene Deel i eet Aar og

den anden Deel i et andet. Den herværende private Lærestanstalt har ansøgt det høie Ministerium om, at den samme Fordeel maatte komme dette Seminarium tilgode, men Ministeriet har givet Afslag paa dette Andragende. Er dette ikke et Beviis paa, at man ikke vil gennemføre Ligheden, hvor man kunde? Her forekommer det mig, at man godt kunde have gjort det. Det Punkt, at Eleverne ved Statsseminarierne examineres af deres egne Lærere, skal jeg ikke videre opholde mig ved, da det er blevet fremsat og behandlet temmelig udsørligt; jeg skal i saa Henseende kun sige, at jeg ingenlunde kan erkjende, at man, om man ogsaa giver de private Seminarier Ret til at examinere ved deres egne Lærere, saa er kommen til et nogenlunde tilfredsstillende Resultat. Der er dernæst en anden Ting, som er paafaldende, nemlig at der er et stort Misforhold mellem de Elever, som hvert Aar optages paa de kongelige Statsseminarier, og dem, som virkelig tage Examen paa disse. Den høitærede Minister har henviist til en Piece, som er omdeelt her; jeg vil ogsaa tillade mig at henvise til en Piece, som er udkommen og hedder: Gjenmæle i Seminariefagen. Der er det uimodsiget fremsat, at Statsseminariernes Examenlister udvise, at kun omtrent $\frac{2}{3}$ af dem, der optages paa Seminarier, tage Examen; men hvor bliver da den ene Trediedeel af? Ja, for mig og for Enhver med almindelig jevn Menneſteforstand stiller det sig saaledes, at denne Trediedeel bliver afviist af Seminarielærerne eller Forstanderne og ikke faaer Lov til at indstille sig til Examen, og dette skeer naturligviis, naar Seminarielærerne eller Forstanderne ikke troe, at de Paagjældende med Glands kunne bestaae Examen. Man bortviser altsaa omtrent en Trediedeel af dem, der optages, og saa kommer man og paastaar, at de givne Characterer skulle afgive en berettiget Sammenligning mellem de private og de kongelige Seminarier. Nei, det gaaer paa ingen Maade an, og derfor lægger jeg den allerførste Vægt paa dette, og kan ikke see Andet, end at naar man virkelig vil fastholde Statsseminarierne og vil have Ret til at gjøre en Sammenligning mellem disse og de private Seminarier, og Ret til at sige, at der vel ved disse sidste uddannes mange flere Lærere, end der er